

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/122/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201430
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1017201430.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kriškovej a členov senátu Mgr. Mariána Degmu a JUDr. Otílie Belavej, v právnej veci žalobcu: I.. V.. C. K., T.: XX.XX.XXXX, G. XXX/XX, T., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Janči, s.r.o., Dončova 1451/21, Ružomberok, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-37/2017/OPK zo dňa 26.06.2017, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .

Žalovanému súd právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.
Rozhodnutia správnych orgánov

1. Žalobou napadnutým rozhodnutím zo dňa 16.08.2017 minister vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj ako „žalovaný“ alebo „minister“) zmenil personálny rozkaz vydaný vedúcim služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“) č. 13 zo dňa 22.03.2017 (ďalej aj ako „personálny rozkaz“), ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru tak, že vo výrokovej časti slová „Prepúšťam podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov“ nahradil slovami „Prepúšťam podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov“)“ a v časti poučenia slová „Podanie rozkladu nemá odkladný účinok (§ 242 ods. 1, 3 a 6 a § 244 zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov)“ nahradil slovami „Podanie odvolania nemá odkladný účinok (§ 242 ods. 1, 3 a 6 zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov)“.

2. Dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru (ďalej aj ako „PZ“) bola skutočnosť, že žalobca porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom, a to tým, že dňa 04.01.2017, kedy bol určený do výkonu štátnej služby, počas služby v čase po 13:47 hod. na predajnej ploche v HM Tesco v Žiline, Košická ul. č. 3, vzal z predajného regála 1 ks slúchadiel zn. Philips, ktoré si po chvíli na predajnej ploche vložil do ľavého vrečka svojich nohavíc a prešiel cez pokladničnú zónu, kde zaplatil ostatný nákup, pričom uvedené slúchadlá nezaplatil. Túto skutočnosť sledoval službukonajúci

príslušník SBS na monitorovom systéme. Pri vychádzaní z pokladničnej zóny bol zastavený ďalším službukonajúcim príslušníkom SBS. Pri riešení veci zo strany príslušníkov SBS uvedené slúchadlá zaplatil. Týmto konaním spoločnosti Tesco Stores SR, a.s., so sídlom Bratislava, Kamenné námestie 1/A, bola spôsobená škoda vo výške 11,19 Eur, ktorá bola žalobcom po zistení odcudzenia slúchadiel uhradená.

II. Žaloba

3. Žalobca považoval rozhodnutia vydané v oboch stupňoch za nezákonné, vychádzajúce z nesprávneho právneho a skutkového posúdenia veci a za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Žiadal ich zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

4. Zastával názor, že personálny rozkaz je výsledkom nesprávneho vyhodnotenia zhromaždených dôkazných prostriedkov a nerešpektovania najmä ustanovení § 33 (ustanovenie do funkcie, vymenovanie do funkcie a odvolanie z funkcie) a § 35 (prevedenie na inú funkciu a preloženie na inú funkciu) zákona č. 73/1998 Z.z. Rovnako nespĺňa formálno-právne náležitosti tak, ako to vymedzuje ustanovenie § 241 ods. 1, 2 a 3 uvedeného zákona. Namietal, že personálny rozkaz nie je podpísaný osobou, ktorá ho mala vydať. Absencia podpisu na predmetnom rozkaze nasvedčuje, že nejde o individuálny akt aplikácie práva. Právny úkon je totiž len vtedy právnym úkonom pokiaľ je vykonaný osobou oprávnenou na jeho vydanie. Potvrdením autenticity personálneho rozkazu je podpis osoby, ktorá ho vydala. Pokiaľ dané rozhodnutie nie je podpísané, nemožno podľa žalobcu hovoriť o rozhodnutí v právnom slova zmysle, takisto o platnom právnom akte, ale akte anonymnom a od začiatku nulitnom. Túto vadu nemožno konvalidovať prítomnosťou administratívnej skratky v. r.

5. Poukázal na to, že z textu personálneho rozkazu nie je možné zistiť, podľa akého právneho predpisu bolo v danej veci rozhodnuté. Požiadavke uvedenia ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté, podľa žalobcu nezodpovedá údaj o prepustení podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. bez toho, aby došlo k uvedeniu názvu právnej normy, podľa ktorej malo byť rozhodované s údajom o tom, že daná právna norma bola niekoľkokrát menená a dopĺňaná. Okrem toho poukázal na to, že personálny rozkaz neobsahuje prakticky žiadne právne odôvodnenie a nie je z neho zrejmé, akými úvahami sa rozhodujúci orgán spravoval pri jeho vydaní, pričom neobsahuje ani len citáciu tých ustanovení platnej právnej úpravy, podľa ktorých malo byť vo veci rozhodnuté, a navyše sa nevysporadúva s obsahom žalobcu a nereaguje na ňu.

6. Dôvodil, že pred vydaním personálneho rozkazu nebola v danej veci rešpektovaná zásada objektívnej pravdy podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. Povinnosťou správneho orgánu je nielen prosté zistenie skutočného stavu, ale také zistenie musí byť presné a úplné (§ 233 ods. 1 citovaného zákona). Mal za to, že v danom prípade zo strany orgánu rozhodujúceho v prvom stupni nedošlo k zisteniu skutočného stavu veci a k vykonaniu všetkých dôkazov, ktoré by umožňovali splnenie povinnosti rozhodujúceho orgánu vymedzenej § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. V tejto súvislosti poukázal na to, že k veci neboli vypočutí policajti privolaní na miesto činu, a neboli ani vykonané dôkazy ako výpisy z jeho účtu a výpisy z hovorov realizovaných jeho mobilným telefónom, hoci tieto dôkazy mohli prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci, osobitne z pohľadu posúdenia subjektívnej stránky priestupku, ktorý bol v danej veci riešený v rámci disciplinárneho konania a aj konania o prepustení zo služobného pomeru. Popri tom bolo zasiahnuté do práva žalobcu na obhajobu, nakoľko jeho právnomu zástupcovi nebolo po ukončení dokazovania vo veci prepustenia zo služobného pomeru umožnené oboznámiť sa s obsahom spisu, namietat' jeho obsah a podať návrhy na doplnenie dokazovania. Toto právo nebolo právnomu zástupcovi umožnené realizovať pred vydaním namietaného rozhodnutia, čo je podľa žalobcu zásadný procesný nedostatok konania ako celku. Zdôraznil, že jeho právny zástupca pritom včas a riadne oznámil kolízie termínov s inými jeho pracovnými povinnosťami - konaniami na súdoch v iných veciach, pričom právo nazrieť do spisu využil až po vydaní personálneho rozkazu. Pokiaľ ide o výsluchy svedkov C., C. a N. konané dňa 17.02.2017, ide o úkony, ktoré majú podľa žalobcu podstatnú procesnú vadu, a to nielen preto, že žalobcovi nebolo umožnené osobne sa ich zúčastniť, ale najmä preto, že existuje dostatok dôkazov pre prijatie záveru, že tieto výsluchy vôbec neboli vykonané. V tomto smere poukázal na zápisnice o ich výsluchu vykonané tiež dňa 17.02.2017 v rámci disciplinárneho konania vedeného voči žalobcovi, pričom už porovnaním textu údajných výpovedí týchto osôb je viac než zrejmé, že ich všetky výpovede sú úplne identické, doslova aj do písmena zhodné a dokonca aj s

rovnakými písárskymi chybami. Mal za to, že ak sú zápisnice o výsluchu týchto osôb úplne identické, je zjavné, že tieto osoby dvakrát vypočúvané neboli a nevypovedali dvakrát, ale došlo len k preklopeniu textu ich jednej výpovede z disciplinárneho spisu do spisu týkajúceho sa prepustenia zo služobného pomeru. Takáto manipulácia so spisom a dôkaznou materiálou nie je podľa žalobcu prípustná. Potvrdením uvedenej manipulácie je aj to, že svedok N. mal v danej veci vypovedať v čase od 10:35 hod do 09:45 hod., čo je objektívne nemožné. Takýto výsluch sa vychádzajúc z týchto zistení neuskutočnil. Zastával názor, že aj z týchto dôvodov bolo na mieste zopakovať uvedené výsluchy kontradiktórnym spôsobom, ako sa o to žalobca domáhal prostredníctvom právneho zástupcu v jeho podaní z 13.03.2017.

7. Ďalším dôkazom procesnej neudržateľnosti postupu správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia je podľa žalobcu aj to, že voči konajúcemu policajtovi, ktorý viedol konanie o prepustenie zo služobného pomeru, bola uplatnená prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu námietka zaujatosti, o ktorej nebolo rozhodnuté pred vydaním namietaného rozhodnutia, pričom vo vydanom rozhodnutí sa s touto námietkou správny orgán nijako nevysporiadal. Rovnako sa správny orgán nevysporiadal ani so stanoviskom žalobcovho bezprostredne nadriadeného k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z 10.03.2017, a to napriek tomu, že tento - C.. V.. M. Y. s predmetným návrhom vyjadril nesúhlas. V tomto kontexte sa javilo nanajvýš vhodným, aby menovaný nadriadený bol k veci vypočutý. K jeho nesúhlasnému stanovisku sa ale správny orgán nijako nevyjadril a ani sa s ním nevysporiadal.

8. Nepreskúmateľnosť personálneho rozkazu žalobca videl aj v hodnotení udalosti zo dňa 04.01.2017, ktorá bola predmetom disciplinárneho konania vedeného pod sp. zn. KRP-ZA-OKP 1-159-019/2017. Predmetné disciplinárne konanie bolo pritom zastavené. Správny orgán vo vzťahu k tomuto skutku nezaujal v rozhodnutí žiadne hodnotiace stanovisko, a nie je zjavné, ako tento skutok po právnej stránke hodnotil. Na margo uvedeného žalobca poukázal na to, že uvedený skutok bol predmetom disciplinárneho konania, pretože bolo podozrenie, že vykazuje znaky priestupku proti majetku podľa § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. V nadväznosti na to mal správny orgán vziať na zreteľ najmä súvisiace ustanovenia zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a ustanovenia zákona č. 73/1998 Z.z. týkajúce sa disciplinárneho konania. Žalobca sa v tomto kontexte domnieval, že konajúci orgán na tieto ustanovenia neprihliadol, zasiahol do prezumpcie neviny, ktorá platí aj pokiaľ ide o priestupky, a navyše nerešpektoval procesný postup predpokladaný zákonom pre dané prípady. Ak by bolo spáchanie priestupku žalobcom zákonným spôsobom preukázané, bolo povinnosťou konajúceho orgánu konať o danej veci ako o podozrení z priestupku v rámci disciplinárneho konania. Ak by bolo preukázané spáchanie priestupku, bolo namieste hodnotiť vec ako disciplinárne previnenie, za ktoré bolo možné uložiť len jedno z disciplinárnych opatrení uvedených v § 53 ods. 1 zákona 73/1998 Z.z. Zdôraznil, že medzi tieto disciplinárne opatrenia nepatrí prepustenie zo služobného pomeru. Zákon teda za spáchanie priestupku proti majetku policajtom, ak by aj bol preukázaný a bola by preukázaná úmyselná stránka činu, dovoľuje uložiť len sankcie výslovne vymenované v § 53. Pokiaľ ide o sankciu zníženia platu, jeho výška je navyše limitovaná hornou hranicou pokuty, ktorá je za toto konanie ustanovená osobitným zákonom - teda v danom prípade sumou 331 Eur. Zastával názor, že v danom prípade bola možnosť a oprávnenie nadriadeného viesť konanie o prepustení zo služobného pomeru úplne vylúčená z dôvodu uvedeného v ustanovení § 59 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorý predpokladá, že prepustenie zo služobného pomeru prichádza do úvahy jedine vtedy, ak po ukončení disciplinárneho konania a po uložení disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie alebo priestupok vyjdú najavo skutočnosti odôvodňujúce skončenie služobného pomeru. V tejto súvislosti dôvodil, že najskôr je potrebné ukončiť disciplinárne konanie (zjavne aj s ohľadom k rešpektovaniu prezumpcie neviny) až následne v prípade objavenia nových okolností možno pristúpiť k začatiu konania o prepustení zo služobného pomeru. Vzťah konania disciplinárneho a konania o prepustení zo služobného pomeru podľa zákona č. 73/1998 Z. z. je teda vzťahom špeciality, pričom konanie o prepustení nemôže predchádzať disciplinárnemu konaniu, ako sa to stalo v danom prípade.

9. Poukázal tiež na to, že dňa 02.02.2017 bol na základe jeho žiadosti riaditeľom Krajského riaditeľstva PZ v Žiline vydaný personálny rozkaz č. 25, ktorým žalobca bol podľa § 191 ods. 1 zákona ku dňu 31.03.2017 uvoľnený zo služobného pomeru. Zastával názor, že táto okolnosť vytvárala prekážku možnosti pokračovať v konaní o prepustení zo služobného pomeru, a bolo na mieste zastavenie tohto konania. Zdôraznil, že pokračovanie v konaní o prepustení zo služobného pomeru za situácie, ak tento služobný pomer bol ukončený z iného dôvodu pred skončením konania o prepustení znamená, že sa koná dvakrát o tom istom, čo je neprípustné.

10. Namietal, že napadnuté rozhodnutie ministra je ako celok procesné neudržateľné a odporujúce platnej právnej úprave. Mal za to, že pochybenia prvostupňového orgánu neboli v rámci odvolacieho konania odstránené, čiže žalovaný v danom prípade nesprávne uplatnil ustanovenie § 243 zákona č. 73/1998 Z. z. a na základe podaného odvolania napádané rozhodnutie prvostupňového orgánu nezrušil hoci na jeho zrušenie boli v danej veci prítomné všetky dôvody. Zdôraznil, že ak odvolací orgán na základe odvolania vo veci rozhodol tak, že prvostupňové rozhodnutie zmenil, vznikla situácia, že až odvolací orgán vydal v danej veci úplné rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru, teda až vydaním rozhodnutia z 26.06.2017 sa rozhodlo o prepustení žalobcu. Dňa 26.06.2017 sa ale o tejto právnej skutočnosti nemohlo a nemalo rozhodovať, nakoľko služobný pomer menovaného zanikol dávno predtým, nakoľko po 31.03.2017 sa už objektívne nemohlo a nemalo konať o prepustení zo služobného pomeru, nakoľko tento objektívne zanikol v dôsledku inej právnej skutočnosti (viď predchádzajúci bod tohto rozsudku). Okrem toho namietal, že odvolací orgán dopĺňal v danej veci dokazovanie, čoho potvrdením je strana č. 15 napadnutého rozhodnutia, kde tento priznáva, že po podaní odvolania sa k odvolaniu mal vyjadriť nadriadený odvolateľa. Odvolací orgán žalobcu s týmto postupom neoboznámil, nedal žalobcovi vedieť o tom, že takýto dôkaz sa vykonáva, nedal mu možnosť sa k jeho obsahu vyjadriť a prípadne navrhnúť v tomto smere ďalšie nadväzujúce dôkazy. Žalobca zastával názor, že ak žalovaný ako odvolací orgán odmietol kontradiktórnym spôsobom vypočuť v rámci konania svedkov C., C., N., tiež policajtov Obvodného oddelenia PZ Žilina privolaných na miesto a bezprostredne nadriadeného žalobcu M. Y., konal spôsobom neumožňujúcim žalobcovi sa účinne brániť.

III.

Vyjadrenie žalovaného

11. Žalovaný sa vyjadril k žalobe písomným podaním doručeným súdu dňa 09.03.2018, žalobu považoval za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť. Uviedol, že konanie vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru bolo začaté z dôvodu zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy s tým, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalobcovo konanie bolo v konečnom dôsledku preukázané dôkazmi obsiahnutými v priloženom spisovom materiáli. Neakceptoval námietku žalobcu ohľadom nulity právneho aktu pre absenciu podpisu oprávnenej osoby na vydanie personálneho rozkazu. Uviedol, že pri vydaní personálneho rozkazu a jeho doručovaní bol v plnej miere dodržaný zákonný postup, keďže podľa § 266 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie o prijatí do služobného pomeru, o náhrade škody, o prepustení, rozhodnutie odvolacích orgánov a rozhodnutia podľa § 245 a § 246 zákona č. 73/1998 Z.z. sa oznamujú doručením ich odpisu.

12. K námietkam žalobcu týkajúcim sa obsahu napadnutých rozhodnutí, ako aj konania o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ ako celku žalovaný uviedol, že nadriadený žalobcu v súlade so zákonom zadovážil dôkazy. Tieto dôkazy vyhodnotil podľa vlastnej úvahy v zmysle ustanovenia § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (za súčasného zohľadnenia okolností podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z.). Nadriadený žalobcu si v predmetnej veci zadovážil dostatočné množstvo dôkazov, ktoré vyhodnotil v súlade so zákonom. Hodnotenie vykonaných dôkazov je vecou správnej úvahy nadriadeného, ktorý posudzuje, či určitá skutočnosť sa má považovať za dokázanú, či vykonané dôkazy postačujú, alebo je potrebné vykonať ďalšie dôkazy, alebo obstarat' ešte iné podklady pre rozhodnutie. Správne uváženie pri ustálení skutkového stavu spočíva v hodnotení dôkazov, pri ktorom správny orgán má právo, ale i povinnosť prikloniť sa k jednému z viacerých tvrdení a iné odmietnuť, to všetko za použitia zásad logického myslenia. V rámci správnej úvahy bolo v danej veci vyhodnotené to, že pre objasnenie skutočného stavu veci výsluchy na miesto privolaných príslušníkov PZ nebolo potrebné vykonať, rovnako ako zabezpečiť výpisy z účtu žalobcu a výpisy hovorov realizovaných jeho mobilným telefónom. Na vykonanie takýchto úkonov nakoniec nadriadený nedisponoval zákonným zmocnením. Navyše takouto možnosťou disponoval sám žalobca ako užívateľ mobilnej telekomunikačnej prevádzky, či ako klient finančného ústavu, aby sám požiadal o tieto výpisy, avšak tak neurobil. Následne vedúci služobného úradu Ministerstva vnútra SR v medziach zákona a v rámci povolenej správnej úvahy, v ktorej je nezastupiteľný, potom, ako mu bol doručený spisový materiál týkajúci sa predmetnej veci, posúdil zabezpečené dôkazy, ako aj intenzitu porušenia služobnej prísahy žalobcom a v súlade so zákonom rozhodol o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ. Personálny rozkaz je pritom plne v súlade so zákonnými požiadavkami ustanovených v § 241 zákona č. 73/1998 Z.z.

13. Žalovaný ďalej uviedol, že nadriadený žalobcu zaslal splnomocnenému právnenému zástupcovi žalobcu oznámenie o určení termínov možnosti nazrieť do spisového materiálu na deň 15.03.2017 v čase od 13.00 hod. do 17.00 hod. a na dni 16., 17. a 21.03.2017 v čase od 08.00 hod. do 17.00 hod. na Odbor kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Ružomberku, teda celkovo na 4 termíny a z toho až 3 termíny v časovom rozpätí od 08.00 hod. až do 17.00 hod. Podľa žalovaného mal právny zástupca žalobcu dostatočný časový priestor na to, aby vedel zabezpečiť svoju osobnú účasť na úkone, alebo účasť iného advokáta, prípadne advokátskeho koncipienta na tomto úkone v súlade s plnomocenstvom, ktoré žalobca advokátovi udelil dňa 13.03.2017. Napriek tomu právny zástupca žalobcu nadriadenému oznámil, že mu takto široko stanovené termíny nevyhovujú s tým, že sa ich nemôže zúčastniť a navrhol termíny realizovať uvedené právo na deň 23.03. a 24.03.2017. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že plnomocenstvo žalobcu pre jeho právneho zástupcu bolo predložené až pri poslednom úkone, t.j. dňa 14.03.2017 pri oboznámení s návrhom na prepustenie, ako aj s dôkazným materiálom. Poukázal tiež na to, že žalobca nadriadenému predložil žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ. Na tom základe riaditeľ Krajského riaditeľstva PZ v Žiline dňa 02.02.2017 vydal personálny rozkaz č. 25, ktorým podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. uvoľnil žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ dňom 31.03.2017. Žalovaný preto zastával názor, že snahou žalobcu bolo, aby konanie o jeho prepustení zo služobného pomeru nebolo skončené v termíne do dňa 31.03.2017, kedy by nastali právne účinky personálneho rozkazu č. 25 riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Žiline zo dňa 02.02.2017 a aby tak jeho prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. za jeho protiprávne konanie bolo zmarené. Žalovaný mal za to, že návrhy právneho zástupcu žalobcu na nazretie do spisu v iných termínoch, ako stanovil nadriadený žalobcu, boli neprimeraným predlžovaním lehoty v tom stave konania, a preto ich z tohto dôvodu nemožno akceptovať.

14. Vo vzťahu k výsluchom svedkov C., C. a N. žalovaný uviedol, že vedúcemu služobného úradu Ministerstva vnútra SR, ktorý je jediný oprávnený rozhodnúť o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., bol predložený návrh na prepustenie a s ním súvisiaci spisový materiál z dôvodu, že žalobca svojím konaním naplnil dôvody prepustenia zo služobného pomeru podľa uvedeného zákonného ustanovenia. Nebol mu predložený materiál týkajúci sa disciplinárneho konania voči žalobcovi, keďže nedisponuje disciplinárnou právomocou riešiť disciplinárne previnenie žalobcu, ktorá prislúcha nadriadenému s disciplinárnou právomocou. Takže neposudzoval a ani objektívne nemohol posúdiť skutočnosti a okolnosti v rámci disciplinárneho konania, ale okolnosti v rámci personálneho konania o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ. K poukazu na to, že svedok N. v danej veci mal vypovedať v čase od 10.35 hod. do 9.45 hod., žalovaný uviedol, že v tomto prípade sa jedná o banálnu pisársku chybu, ktorá nemá žiadny vplyv na platnosť napadnutého rozhodnutia.

15. Dôvodil, že právo na kontradiktórny proces nemá absolútny charakter. Nebráni, aby sa od tohto pravidla upustilo, ak je zrejme, že neoznámenie účastníka napr. so stanoviskom iných účastníkov nemôže mať akýkoľvek vplyv na výsledok konania. Mal za to, že z obsahu súvisiaceho spisového materiálu vyplýva, že toto právo nebolo v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ dotknuté. Uviedol, že zákon inštituovať námietky zaujatosti nezakotvuje a nezaväzuje oprávnený orgán povinnosťou, aby sa takouto okolnosťou akýmkoľvek spôsobom zaoberal. Zdôraznil, že nadriadený žalobcu nebol voči žalobcovi zaujatý. Práve naopak. V konaní vystupoval objektívne, korektne a nezaujato, o čom svedčí nadriadeným spracované hodnotenie služobnej činnosti žalobcu č. p.: KRPZ-ZA-OKP1-229- 011/2017 zo dňa 28.02.2017, ktorým ho nadriadený zhodnotil vysoko pozitívne po všetkých stránkach. K stanovisku bezprostredne nadriadeného žalobcu (C.. V. M. Y.) k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z 10.03.2017 žalovaný uviedol, že k výsluchu C.. V.. M. Y. nebol daný žiadny dôvod, keďže svojím nesúhlasom vyjadril len svoj osobný postoj k návrhu na prepustenie a k osobe žalobcu, a bolo zrejme, že takýto úkon by nepriniesol žiadnu okolnosť pre presné a úplné zistenie skutočného stavu veci, nakoľko v čase spáchania skutku, ani po ňom sa na jeho mieste nenachádzal. Všetci ďalší v hierarchii postavení nadriadení žalobcu k návrhu zaujali súhlasné stanovisko. Nakoniec sám C.. V.. M. Y., ak by sa chcel k veci vyjadriť, mal viacero možností tak urobiť. Napr. svoje vyjadrenie mohol napísať priamo k svojmu nesúhlasnému stanovisku na návrhu na prepustenie, mohol spracovať samostatné vyjadrenie, alebo úradný záznam. Žalovaný mal za to, že v danom prípade nadriadený žalobcu striktnie postupoval v intenciách zákona, konkrétne v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.

16. Konštatoval, že pri prepustení zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. zvlášť hrubým spôsobom (za splnenia hmotnoprávnej zákonnej podmienky, že ponechanie policajta v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby) ide o najprísnejšiu sankciu zákona za porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti, ktorú nie je možné stotožňovať so zodpovednosťou policajta za spáchaný priestupok. Záonné podmienky prepustenia musia byť splnené v čase rozhodnutia o ňom a nie sú závislé od výsledkov prípadného priestupkového konania. Porušenie služobnej prísahy, resp. služobnej povinnosti nemusí dosahovať intenzitu spáchania priestupku v zmysle zákona o priestupkoch. Dôvody prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona preto musia byť dané v okamihu prepustenia bez ohľadu na možný budúci výsledok konania o priestupku. Porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom teda nemusí, ale môže byť priestupkom. Konanie vo veci prepustenia policajta podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. prebieha nezávisle od konania o priestupku. Príslušné orgány musia v náležitom rozsahu zistiť skutkový stav nezávisle od orgánov objasňujúcich priestupok, a to aj s ohľadom na plynutie prekluzívnych lehôt. Aj tieto atribúty v danom prípade boli podľa žalovaného naplnené. K žalobcom poukazovanej prekážke pokračovať v konaní o prepustení zo služobného pomeru žalovaný uviedol, že právne účinky rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru nastali jeho doručením žalobcovi, ako aj jeho právnomu zástupcovi dňa 24.03.2017. Ak by tomu tak nebolo, až potom by nastali právne účinky personálneho rozkazu č. 25 riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Žiline zo dňa 02.02.2017, ktorým podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. uvoľňuje žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ dňom 31.03.2017. Vydaním označeného rozkazu riaditeľ Krajského riaditeľstva PZ v Žiline len splnil zákonnú povinnosť stanovenú v ustanovení § 191 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého rozhodnutie o skončení služobného pomeru uvoľnením oznámi nadriadený policajtovi najneskôr do jedného mesiaca odo dňa doručenia jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru.

17. Žalovaný ďalej zdôraznil, že tak personálny rozkaz, ako aj napadnuté rozhodnutie sú plne v súlade so zákonnými požiadavkami podľa § 241 zákona č. 73/1998 Z.z. Žalovaný ako odvolací orgán nedopíňal žiadnym spôsobom dokazovanie a k dôkaznej situácii nepribudol žiadny dôkaz. Žalobcom predložené námietky žiadnym spôsobom nemenia nič na tej skutočnosti, že svojím konaním porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Obe žalobou napadnuté rozhodnutia spíňajú všetky formálne náležitosti rozhodnutia, ktoré vyžaduje zákon, pričom nevykazujú žiadne vady, ktoré by mohli zakladať ich eventuálnu neplatnosť. Tvrdenia žalobcu v žalobe, ktorými sa snaží spochybniť opodstatnenosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, nie sú podľa žalovaného na mieste.

IV.

Konanie na správnom orgáne

18. Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že upovedomením č. KRPZ-ZA-0KP1-229/2017 zo dňa 24.01.2017 začal vedúci 1. Oddelenia vyšetrovania Odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Žiline (nadriadený žalobcu) konanie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona, a to na základe informácie o jeho protiprávnom konaní (viď bod 2 tohto rozsudku) doručenej z Obvodného oddelenia PZ Žilina - východ, Odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva PZ v Žiline listom zo dňa 12.01.2017 pod č. ORPZ-ZA-OPP3-7/2017-P. K začatiu personálneho konania sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 01.02.2017, v ktorom ku skutku uviedol, že počas nákupu v Tesco Žilina mal viaceré telefonáty a pravdepodobne z dôvodu roztržitosti, dočasného nesústredenia sa, resp. rozmýšľania nad iným tovarom, vopchal slúchadlá do vrečka. Pravdepodobne tak urobil aj preto, aby mu nevypadli z košíka a nestratil ich. Nevedel si vysvetliť, prečo tak konal, nemal však v úmysle odniesť slúchadlá z Tesca bez zaplatenia. Po zaplatení tovaru pri pokladni ho ochranka vyzvala, aby ju nasledoval do miestnosti, kde boli dve osoby mužského pohlavia. Tieto sa mu nepredstavili, hneď ho obvinili z krádeže, pričom mu nepovedali, čo mal ukradnúť a vyzvali ho na predloženie dokladu k nákupu. Jeden muž mu kontroloval nákup a druhý muž ho vyzval, aby vyložil všetky veci, ktoré má pri sebe. Potom si musel dať dolu bundu, ktorú mu tento muž rukami prezrel a zároveň ho prehmatával po vreckách nohavíc. Potom sa ho spýtali na slúchadlá položené na stole, zostal ako obarený, nevedel čo má uviesť. Muži sa ho spýtali, či je ochotný slúchadlá zaplatiť, na čo im odvetil, že ak nie sú zaplatené v doklade, ktorý im odovzdal, tak ich zaplatí. Následne ho zavreli do nejakej miestnosti, kde bol až do príchodu policajtov. Za slúchadlá zaplatil vzniknutú škodu vo výške 11,19 Eur. Dňa 22.02.2017 bol vykonaný výsluch žalobcu ako účastníka personálneho konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ, pričom zo zápisnice o tomto výsluchu vyplýva, že

žalobca zotrval na svojom tvrdení o nesústredenosti a nervóznosti pre hádku s manželkou a ku skutku v zásade zopakoval to isté, čo uviedol vo vyjadrení k začatiu personálneho konania.

19. Dňa 17.02.2017 vypovedali do zápisnice o výsluchu osoby na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci svedkovia N. C., I. N. a N. C.. Svedok N. C. uviedol, že pracuje v SBS LAMA SK s. r. o., stále miesto zamestnania má v Hypermarkete Tesco v Žiline, robí obsluhu kamerového systému. Dňa 04.01.2017 niekedy pred 14.00 hod. spozoroval, že v oddelení elektro na mieste, kde je väčšinou zlacnený tovar, sa nachádza jeden muž, starší pán. Nachádzal sa tam aj drahší tovar, preto chcel vedieť, čo tam robí, priblížil si ho kamerou. Prezeral si tam rukami tovar v košíku a zobral z neho slúchadlá na uši. Držal ich v jednej ruke, pričom túto ruku mal zovretú v päšť. Ruku mal stále zovretú v päšť a pred sebou tlačil vozík. Išiel smerom k oddeleniu drogérie, v stredovej uličke vložil ruku do vrečka, a keď ju vybral, mal ju uvoľnenú a bolo vidieť, že v ruke už nič nemá. Chodil po predajni, obzeral hlavne zlacnený tovar, vo vozíku mal nejaký nákup. Po cca 20 minútach išiel k pokladni. Zaplatil veci, ktoré boli vo vozíku. Z vreciek nič nevyberal, nebol tam žiaden náznak, že by chcel zaplatiť a prešiel pokladničnou zónou. Keď išiel muž k pokladni, zavolať cez vysielaciu kolegovi N. C., popísal mu muža a povedal mu, aby ho priviedol do služobnej miestnosti, v ktorej bol aj I. N., manažér a zamestnanec Tesca. Pána poprosil, aby z vrečka vyložil slúchadlá na stôl. Keď ich pán vyložil, spýtal sa ho, či slúchadlá zaplatí, na čo pán povedal, že ich zaplatí. Bol si vedomý toho, čo urobil. Povedal niečo také, že ich dával na pokladničný pás, ale pokladnička mu ich nenablokovala. Toto však nebola pravda, lebo na pás ich nedal. Pán mu na jeho výzvu predložil občiansky preukaz a následne zavolať policajtov. Svoje oprávnenia ako zamestnanca SBS poznal a v zmysle § 50 zákona o SBS má oprávnenie skontrolovať toho, kto vystupuje z chráneného objektu, či nemá pri sebe veci z protiprávnej činnosti alebo súvisiace s objektom. Môže ho skontrolovať zrakom, hmatom, technickými prostriedkami. Osobnú prehliadku nesmie vykonať. Pán, ktorého vyzval, spolupracoval. Dobrovoľne vybral veci z vreciek, kontroloval mu aj bundu, túto mu podal dobrovoľne. Nikto pána k ničomu nenútil, správali sa k nemu slušne.

20. Svedok I. N. uviedol, že pracuje ako manažér prevencie strát a bezpečnosti v Hypermarkete Tesco Žilina. Dňa 04.01.2017 v čase okolo 14.05 hod. mu zavolať pracovník SBS z kamerovej miestnosti N. C.. Povedal mu, že im zákazník odcudzil slúchadlá zn. Philips. Keď prišiel do služobnej miestnosti, tak si nespomína presne, či v služobnej miestnosti už bol zákazník, alebo ho priviedli neskôr. Možno prišli aj súčasne. C. C.Á. vyzval zákazníka, aby si vyložil všetko z vreciek, zákazník dobrovoľne vyložil veci, a boli medzi nimi slúchadlá zn. Philips. C. sa spýtal zákazníka, či je ochotný slúchadlá zaplatiť, na čo povedal, že áno. Pán skoro nič nehovoril, bol ticho, nesprával sa agresívne, bol kľudný. I. N. išiel zobrať obal od slúchadiel do regálu, priniesol ho do služobnej miestnosti a dal ho k slúchadlám na stôl. Zákazník im dal peniaze.

21. Svedok N. C. uviedol, že pracuje v SBS LAMA SK s. r. o., druh služby detektívna služba. Miesto služby nemá stále, pracuje tam, kde ho pošle vedúci. Niekedy začiatkom januára 2017 bol v práci v Hypermarkete Tesco Žilina. Niekedy poobede, čas si nespomína, mu zavolať do vysielacky kolega z SBS N. C., že pri pokladni je jeden pán, ktorý platí, že ho má priviesť do služobnej miestnosti. Pána mu kolega popísal. Po zaplatení pána vyzval, aby ho nasledoval dozadu do služobnej miestnosti, kde sú kamery. Pánovi povedal len toľko, že ho tam má priviesť. Pán nerobil žiadne problémy, pozrel sa na jeho preukaz a hneď išiel s ním. O ničom sa nerozprávali, pán sa na nič nepýtal. Doviedol ho do služobnej miestnosti, kde si ho prevzal N. C. a on odišiel na stanovište. Nevie, čo sa robilo v služobnej miestnosti. V ten deň mu N. C. povedal, že ten pán ukradol slúchadlá.

22. Na základe uvedených zistení vedúci 1. Oddelenia vyšetrovania Odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Žiline, ako nadriadený žalobcu, spracoval návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., ktorý spoločne so súvisiacim spisovým materiálom prerokoval s príslušným odborovým orgánom (Krajskou radou Odborového zväzu polície SR Žilina), ktorý s návrhom súhlasil. Realizáciu návrhu na prepustenie schválil aj vyšší nadriadený žalobcu - riaditeľ Krajského riaditeľstva PZ v Žiline a s uvedeným postupom súhlasil aj prezident PZ. Riaditeľ Odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Žiline s návrhom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru nesúhlasil, a to bez bližšieho zdôvodnenia. S predmetným návrhom na prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ, ako aj s celým spisovým materiálom, bol žalobca oboznámený dňa 14.03.2017. Pri oboznámení sa s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ žalobca správny orgán upovedomil o jeho splnomocnení právneho zástupcu JUDr. Ladislava Jančího na zastupovanie v konaní o prepustení zo služobného pomeru a

vzniesol námietku „predpojatosti“ voči nadriadenému vedúcemu 1. Oddelenia vyšetrovania Odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Žiline z dôvodu súčasného vedenia konania o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ a disciplinárneho konania. Súčasne právny zástupca žalobcu požiadal o umožnenie realizácie práva nahliadnuť do administratívneho spisu za účelom podania ďalších návrhov na doplnenie dokazovania a požiadal o opakované vykonanie výsluchu všetkých svedkov v danej veci a o ich vykonaní žiadal byť riadne a včas upovedomený tak, aby sa ich mohol osobne zúčastniť. Nadriadený žalobcu návrhy na doplnenie dokazovania právneho zástupcu žalobcu, ktoré neboli vykonané, odmietol, pretože ich nepovažoval za potrebné. K námietke zaujatosti uviedol, že konanie o prepustení zo služobného pomeru a disciplinárne konanie sú dve nezávislé konania v zmysle zákona a vykonáva ich priamy nadriadený žalobcu, ktorým je v obidvoch konaniach on. Z uvedeného dôvodu sa nepovažoval za zaujatého. O odmietnutí návrhov na vykonanie dokazovania a o vyhodnotení námietky zaujatosti zo strany nadriadeného žalobcu bol jeho právny zástupca upovedomený dňa 15.03.2017. Zároveň mu nadriadený žalobcu oznámil akceptovanie jeho žiadosti o nazretie do spisu a oznámil mu možné termíny. Termíny boli určené na deň 15.03.2017 v čase od 13.00 hod. do 17.00 hod., a v dňoch 16., 17. a 20.03.2017 v čase od 08.00 hod. do 17.00 hod. na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Ružomberku. Dňa 15.03.2017 právny zástupca emailom oznámil, že navrhovaných termínov možnosti nazretia do spisu sa z dôvodu plnenia iných pracovných povinností a kolízie s už nariadenými pojednávaniami nemôže zúčastniť. Zároveň uviedol, že najskôr by mohol nazrieť do spisu v dňoch 23.03.2017 a 24.03.2017 v dopoludňajších hodinách. Dňa 20.03.2017 bol právny zástupca upovedomený o tom, že spisový materiál týkajúci sa konania o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ bol dňa 17.03.2017 služobným postupom zaslaný na sekciu personálnych a sociálnych činností a osobný úrad personálneho odboru Ministerstva vnútra SR.

23. Následne vydali prvostupňový orgán a žalovaný v úvode tohto rozsudku opísané rozhodnutia, odôvodnenia ktorých sú obdobné ako vyjadrenie k žalobe a detailnejšie sa súd k jednotlivým ich častiam vyjadril nižšie.

V.

Posúdenie veci

24. Krajský súd v Bratislave preskúmal napadnuté rozhodnutie v rámci žalobných dôvodov (§ 182 SSP) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

25. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 6 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

28. Úlohou súdu v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa SSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu

podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

29. Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

30. Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

31. Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

32. Podľa § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. účastníci konania majú právo nahliadať do spisov s výnimkou protokolov o hlasovaní a robiť si z nich výpisy.

33. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

34. Podľa § 238 ods. 3 a 4 zákona č. 73/1998 Z.z. účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, policajt musí byť uvoľnený zo služobného pomeru, ak o to požiada. Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru musí byť písomná a doručená nadriadenému, inak je neplatná.

35. Podľa § 191 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, deň, v ktorom sa žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru doručí nadriadenému, sa považuje za deň doručenia žiadosti.

36. Podľa § 191 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Služobný pomer podľa odseku 1 sa skončí uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa policajt a nadriadený nedohodnú inak. Lehota pre skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nadriadenému.

37. Podľa § 191 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, rozhodnutie o skončení služobného pomeru uvoľnením oznámi nadriadený policajtovi najneskôr do jedného mesiaca odo dňa doručenia jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru.

38. Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

39. Podľa § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.

40. Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

41. Podľa § 242 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z.z. podanie odvolania nemá odkladný účinok s výnimkou odvolania proti rozhodnutiu pod písm. a/ až d/.

42. Podľa § 243 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni.

43. Podľa § 266 ods. 3 veta prvá zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie o prijatí do služobného pomeru, o náhrade škody, o prepustení, rozhodnutie odvolacích orgánov a rozhodnutia podľa § 245 a 246 sa oznamujú doručením ich odpisu.

44. Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorým bol formálne zmenený personálny rozkaz prvostupňového orgánu, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru z dôvodu, že porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom (viď bod 2 tohto rozsudku).

45. Pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. je potrebné, aby bolo dostatočne preukázané, že svojím protiprávnym konaním porušil služobnú povinnosť a služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo zároveň na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Zákon č. 73/1998 Z.z. neobsahuje legálnu definíciu konania - porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Z uvedeného vyplýva, že na kvalifikovanie a posúdenie takého konania ponecháva zákonodarca pomerne širokú voľnú úvahu. Možno teda hovoriť o správnej úvahe, respektíve voľnej úvahe správneho orgánu vyjadrujúcej určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožnia v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V týchto prípadoch spravidla vychádza len zo všeobecného vymedzenia zákonných podmienok, ktoré zároveň predstavujú hranicu voľnej úvahy (NSSR 7Asan/1/2019). Táto úvaha však nie je neobmedzená a nemôže zachádzať do prejavov svojvôle. To, či sa určitá osoba - príslušník PZ, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR či Železničnej polície, dopustí porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, je potrebné posudzovať náležite a dôkladne, u každej konkrétnej osoby zvlášť, podľa okolností, ktoré nastali, s prihliadnutím na všetky súvisiace skutočnosti, svedčiacie či už v prospech alebo v neprospech posudzovanej osoby. (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/23/2016 zo dňa 19.04.2017).

46. Podľa ustáleného právneho názoru najvyššieho súdu je posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti predmetom správneho uváženia žalovaného a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože tým by vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží. (viď rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/8/2016 zo dňa 23.05.2018 a sp. zn. 2Sžo/163/2015 zo dňa 25.10.2017)

47. V prejednávanom prípade súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že správne orgány vychádzali zo skutkového stavu zisteného vlastným šetrením zo strany nadriadeného žalobcu. Ako dôkazy boli zabezpečené výpovede osôb, ktoré mohli prispieť k objasneniu skutočného stavu veci (viď body 19-21 tohto rozsudku). Tiež kamerový záznam z miesta skutku, fotografie a úradný záznam z analýzy kamerového záznamu, záznam o vykonaní zásahu SBS a iné. Ďalej bola zabezpečená výpoveď žalobcu ako účastníka konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ. Nadriadený žalobcu si zabezpečil tiež prehľad o odmenách a trestoch uložených žalobcovi, služobné hodnotenia žalobcu ako príslušníka PZ, stanovisko príslušného odborového orgánu a stanoviská ďalších nadriadených žalobcu, vrátane prezidenta PZ, ako aj ďalší dokumentačný materiál, ktorý je obsahom na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu. Súd má za to, že nadriadený žalobcu, ako správny orgán príslušný na konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru pri hodnotení dôkazov vo veci žalobcu postupoval podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov, ktorá umožňuje orgánu verejnej moci vykonať iba tie dôkazy, o ktorých sa domnieva, že by mohli mať podstatný vplyv na objasnenie skutočností podstatných pre vydanie spravodlivého rozhodnutia vo veci samej. Následne prvostupňový orgán a žalovaný v

odôvodnení svojich rozhodnutí uviedli, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a akými úvahami boli vedení pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodli.

48. Z dostatočne zisteného skutkového stavu obsiahnutého v administratívnom spise je nepochybné, že žalobca konaním opísaným v bode 2 tohto rozsudku porušil služobnú prísahu príslušníka PZ tak, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že zákonná úprava služobného pomeru príslušníkov Policajného zboru poskytuje príslušníkom v služobnom pomere nižšiu mieru ochrany než je to u zamestnancov v pracovnom pomere, resp. kladie na príslušníkov Policajného zboru vyššie nároky a požiadavky na čestnosť a rešpektovanie zákona (obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo/18/2014 zo dňa 30.04.2015, sp.zn. 7Asan/1/2019 zo 06.12.2019). Preto konanie žalobcu ako príslušníka PZ, aj keď vo vzťahu k výške škody ide o konanie nepatrného významu, možno považovať za konanie, ktoré hrubým spôsobom narúša dôstojnosť Policajného zboru. V konaní sa totiž jednoznačne preukázalo, že slúchadla nezaplatil, ale vložil si ich do vrečka a následne po zaplatení ostatného tovaru prešiel bez ich zaplatenia pokladňou. Na tomto mieste súd obranu žalobcu, ktorou sa snažil vysvetliť svoj skutok s odôvodnením na jednej strane roztržitosťou a na druhej strane prevenciou pred vypadnutím predmetného tovaru z nákupného košíka, považuje za irelevantnú. Skutkový stav bol dostatočne zistený aj bez výpovedí policajtov z Obvodného oddelenia PZ Žilina - východ privolaných na miesto skutku, ktorí navyše ani neboli v čase skutku na mieste prítomní, a preto by ich prípadné výpovede nemali k zisteniu skutkového stavu veci závažný význam. Zo zápisníc o výsluchu osoby na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci zo dňa 17.02.2017 jednoznačne vyplýva, že nadriadený žalobcu za účelom úplného zistenia skutkového stavu veci predmetných svedkov vypočul, o čom svedčia ich vlastnoručné podpisy. Neexistuje preto pochybnosť o tom, že menovaní svedkovia v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru vypočutí boli. Ich výpovede podľa názoru súdu správneho orgánu napomohli k čo najúplnejšiemu zisteniu skutkového stavu veci. Čo sa týka nepresnosti v zápisnici o výpovedi svedka N., ktorý mal vypovedať v čase od 10:35 hod. do 09:45 hod., tak súd prisvedčil žalovanému, že táto nepresnosť je len chybou v písaní zápisnice a na jej obsahovú stránku nemá žiadny vplyv. K námietke žalobcu, že správca orgánu neakceptovali ním navrhnuté dôkazy a to výpis z účtu v banke, prípadne výpis z hovorov realizovaných jeho mobilným telefónom, či výsluchu privolaných policajtov uvádza, že v zmysle zásady poľného hodnotenia dôkazov, ktoré je príznačná aj pre tento druh správneho konania (personálneho konania) vyplýva, že správny orgán mal možnosť podľa svojej úvahy posúdiť, či sa niektorá skutočnosť ukázala v rámci dokazovania ako pravdivá, to je či sama osebe je ako dôkaz dostačujúca alebo či je potrebné zadovážiť ďalšie dôkazy, ktoré vytvoria úplné podklady pre rozhodnutie. Tomu zodpovedá aj zákonné znenie § 238 ods. 4 zákona č. 78/1998 Z.z., podľa ktorého oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy ich vzájomnej súvislosti (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Asan/1/2019).

49. K neakceptovaniu návrhov žalobcu na doplnenie dokazovania je ďalej potrebné uviesť, že sám žalobca bol oprávnený na podporu svojich tvrdení predložiť dôkazy, a to aj výpis z účtu v banke, prípadne výpis z hovorov realizovaných jeho mobilným telefónom. Súd zdôrazňuje, že ak nadriadený žalobcu a následne prvostupňový orgán a žalovaný mali z už vykonaného dokazovania skutkový stav dostatočne preukázaný a ak usúdili, že navrhované dôkazy nesúvisia, respektíve nemôžu ovplyvniť výsledok konania, nebolo ich povinnosťou doplniť dokazovanie len preto, že to žalobca navrhol. K tvrdeniu žalobcu, že pracovníci SBS postupovali v rozpore so zákonom, keď vykonávali osobnú prehliadku a preto je takýto dôkaz nutné vyhodnotiť ako nezákonný súd uvádza, že tak z výpovede žalobcu ako aj z výpovede zamestnancov SBS vyplýva, že žalobca dobrovoľne poskytol obsah svojich vreciek a dobrovoľne uviedol, že slúchadlá nie sú zaplatené. Nedôvodná je aj námietka žalobcu vo vzťahu k nevykonaniu výsluchu priameho nadriadeného žalobcu - riaditeľa Odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Žiline C.. V. M. Y., ktorý s návrhom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru nesúhlasil. Svoj nesúhlas však žiadnym spôsobom nezodpovedal, pričom jeho následný výsluch by na zistenie skutkového stavu veci nemal žiadny podstatný význam.

50. Žalobné námietky žalobcu sú v zásade totožné s odvolacími námietkami proti personálnemu rozkazu, pričom žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí dostatočne vyčerpávajúcym spôsobom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu, odôvodnenie žalovaného v napadnutom rozhodnutí súd považuje za správne a v plnom rozsahu sa s ním stotožnil. Vo vzťahu k absencii podpisu na personálnom rozkaze vydanom prvostupňovým orgánom žalovaný už v napadnutom rozhodnutí správne konšatoval, že v súlade s § 266 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. sa rozhodnutie o prepustení zo služobného

pomeru doručuje policajtovi do vlastných rúk formou odpisu, ktorý neobsahuje podpis osoby príslušnej na jeho vydanie. V predložennom administratívnom spise sa nachádza personálny rozkaz č. 13 zo dňa 22.03.2017 s vlastnoručným podpisom vedúceho služobného úradu Ministerstva vnútra SR. Súd považoval za neopodstatnené aj námietky žalobcu, že v konaní o prepustení zo služobného pomeru bolo porušené jeho práv na nahliadnutie do spisu, keďže to nebolo umožnené jeho právnenmu zástupcovi. Účastník konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru má podľa § 237 ods. 2 v spojení s § 238 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. právo nahliadať do spisov a robiť si z nich výpisy, vrátane navrhovania dôkazov na podporu svojich tvrdení. Podľa názoru súdu procesné práva žalobcovi ako účastníkovi konania upreté neboli. V súvislosti s neakceptovaním náhradných termínov právneho zástupcu žalobcu na nahliadnutie do spisu súd poukazuje na to, že termíny stanovené nadriadeným žalobcu na nahliadnutie do spisu (viď bod 22 tohto rozsudku) boli stanovené pomerne široko na to, aby si právny zástupca žalobcu našiel pri plnení svojich pracovných povinností priestor a toto právo v mene svojho klienta uplatnil. Navyše zo znenia plnomocenstva pre právneho zástupcu žalobcu zo dňa 13.03.2017 vyplýva, že žalobca súhlasil, aby sa jeho právny zástupca v rozsahu svojho poverenia dal zastúpiť iným advokátom a pri jednotlivých úkonoch advokátskym koncipientom alebo iným zamestnancom. Aj z uvedeného je zrejmé, že právny zástupca žalobcu mal dostatok možností, ako v mene žalobcu využiť jeho právo na nahliadnutie do spisu správneho orgánu, čo však pred vydaním personálneho rozkazu neučinil a tento jeho postup nemôže ísť na ľarchu správneho orgánu. Napokon, právny zástupca žalobcu do spisu správneho orgánu v mene žalobcu nahliadol dňa 24.03.2017, o čom bol spísaný úradný záznam z toho istého dňa. Súd na tomto mieste dodáva, že zákon č. 73/1998 Z.z. nehovorí o práve účastníka konania byť prítomný napríklad pri výsluchu osôb, ktoré môžu prispieť k objasneniu skutočného stavu veci. Ak správny orgán nemal pochybnosti o vierohodnosti výpovedí a nepovažoval za potrebné pre rozhodnutie vo veci konfrontovať žalobcu s vypočúvanými osobami, tento jeho postup nie je možné považovať za nezákonný. Na konanie o prepustení policajta zo služobného pomeru sa nevzťahuje Správny poriadok. Žalobca v tomto konaní teda nemá zákonný nárok na konfrontovanie svedkov.

51. Nie je ani pravda, že by sa správny orgán v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru nevysporiadal s námietkou zaujatosti. Ako bolo uvedené v bode 22 tohto rozsudku, právny zástupca žalobcu bol dňa 15.03.2017 elektronickou formou oboznámený s vyhodnotením tejto námietky. Keďže zákon č. 73/1998 Z.z. inštitút námietky zaujatosti nepozná, postup nadriadeného žalobcu v tomto smere súd považuje za správny a žalobca nemohol byť týmto postupom žiadnym spôsobom ukrátený na svojich právach.

52. Vo vzťahu k prekážke pokračovania v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru je nutné uviesť, rovnako ako to konštatoval žalovaný, že právne účinky rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru (personálneho rozkazu č. 13 zo dňa 22.03.2017) nastali jeho dorúčením žalobcovi, ako aj jeho právnenmu zástupcovi dňa 24.03.2017. Žalobca sa síce prostredníctvom svojho právneho zástupcu proti tomuto rozhodnutiu odvolal, jeho odvolanie však s poukazom na § 242 ods. 6 odkladný účinok nemalo, keďže sa nejednalo o odvolanie proti rozhodnutiu, s ktorým zákon v uvedenom ustanovení spája odkladný účinok. To znamená, že právne účinky personálneho rozkazu č. 25 riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Žiline zo dňa 02.02.2017, ktorým podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. uvoľnil žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ dňom 31.03.2017, nenastali. Podľa § 191 ods. 7 sa služobný pomer podľa odseku 1 skončí uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa policajt a nadriadený nedohodnú inak. Lehota pre skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nadriadenému. V danom prípade nič nebránilo žalovanému v lehote pre skončenie služobného pomeru podľa odseku 7 viesť aj konanie o prepustenie zo služobného pomeru ak na to existoval zákonný dôvod.

53. Účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru nie je otázka jeho viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa zákona č. 73/1998 Z.z. Súd teda v personálnych veciach príslušníkov Policajného zboru nie je viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, či bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo disciplinárne previnenie. Sankciu za porušenie služobnej prísahy nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou a sankciou. Zákonné predpoklady prepustenia musia byť splnené v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania, priestupkového konania alebo disciplinárneho konania, keďže porušenie služobnej prísahy nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu, priestupku alebo

disciplinárneho previnenia. Konanie o prepustení zo služobného pomeru policajta teda nemožno zamieňať s trestným konaním, priestupkovým konaním ani s disciplinárnym konaním. Na základe uvedeného námietky žalobcu v tomto smere súd nepovažuje za dôvodné.

54. Súd uzatvára, že rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky formálne aj obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 241 zákona č. 73/1998 Z.z., najmä, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami sa správny orgán riadil pri hodnotení dôkazov a použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Žalovaný postupoval v intenciách vyššie citovaných právnych noriem, procesne správne odstránil formálne nedostatky personálneho rozkazu vydaného v prvom stupni (viď bod 1 tohto rozsudku), svojím postupom neukrátil žalobcu na jeho právach, keďže žiadne doplnenie dokazovania nevykonával, vyhodnotil len skutkový stav zistený nadriadeným žalobcu, z ktorého vyvodil správny právny záver.

55. Krajský súd v Bratislave vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia, a preto postupom podľa § 190 SSP žalobu zamietol.

56. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 168 v spojení s § 175 ods. 1 SSP, avšak vo veci úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil, ide o orgán štátnej správy, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

57. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 SSP, § 145 ods. 2 písm. c/ SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).